

**EUROPEISKA
RÅDET**

**Bryssel den 20 april 2011
(OR. en)**

**EUCO 10/1/11
REV 1**

**CO EUR 6
CONCL 3**

FÖLJENOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Delegationerna
Ärende: **EUROPEISKA RÅDET**
24–25 MARS 2011

SLUTSATSER

För delegationerna bifogas den reviderade versionen av Europeiska rådets slutsatser (24–25 mars 2011).

Vi vill framföra vårt djupa deltagande och vår solidaritet med Japans folk och regering med anledning av det stora antalet dödsoffer i Japan. EU-medborgarnas tankar går till de tusentals familjer som har förlorat sina nära och kära och till de hundratusentals människor som nu måste bygga upp sina liv och samhällen från grunden. Vi lovordar de snabba och beslutsamma åtgärder som de japanska myndigheterna har vidtagit. Vi tänker på den varaktiga vänskap och de nära politiska och ekonomiska band som knyter EU till Japan och vi är fast beslutna att stå Japan bi i dess strävan att övervinna de svårigheter som landet står inför.

Under de senaste månaderna har Europa gått igenom en allvarlig finanskris. Även om den ekonomiska återhämtningen i Europa nu är inne på rätt spår kvarstår riskerna och vi måste fortsätta våra beslutsamma insatser. Vi antog i dag ett övergripande åtgärds paket, vilket bör göra det möjligt att lägga finanskrisen bakom oss och fortsätta på vägen mot hållbar tillväxt. Detta paket kommer att stärka Europeiska unionens ekonomiska styrning och trygga en varaktig stabilitet för euroområdet som helhet. Vi enades också om kraftfulla åtgärder på EU-nivå för att stimulera tillväxten genom att stärka den inre marknaden, minska den totala regelbördan och främja handel med tredjeländer. Vi diskuterade den allvarliga situationen i Libyen och uttryckte vår tillfredsställelse efter antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1973 och underströk vår fasta föresats att bidra till dess genomförande. När det gäller det södra grannskapet upprepade vi vår fasta föresats att utveckla ett nytt partnerskap med regionen och efterlyste ett skyndsamt genomförande av de riktlinjer som fastställdes den 11 mars 2011, då vi enades om inledande konkreta åtgärder till stöd för det södra grannskapet på kort sikt. Slutligen diskuterade vi de lärdomar som kan dras av händelserna i Japan, framför allt vad gäller kärnsäkerhet.

I. EKONOMISK POLITIK

1. Europeiska rådet antog i dag som svar på krisen ett övergripande åtgärdspaket för att upprätthålla den finansiella stabiliteten och lägga grunden till en smart, hållbar och sysselsättningsskapande tillväxt för alla. Detta kommer att stärka den ekonomiska styrningen och konkurrenskraften i euroområdet och Europeiska unionen.

Genomförande av den europeiska planeringsterminen: Europa 2020, budgetkonsolidering och strukturreformer

2. Inom den nya ramen för den europeiska planeringsterminen godkände Europeiska rådet prioriteringarna för budgetkonsolidering och strukturella reformer¹. Europeiska rådet underströk behovet av att ge prioritet åt att sanera budgetarna och återställa den finanspolitiska hållbarheten, minska arbetslösheten genom arbetsmarknadsreformer och göra nya insatser för att öka tillväxten. Alla medlemsstater kommer att omvandla dessa prioriteringar till konkreta åtgärder, som ska ingå i deras stabilitets- eller konvergensprogram och nationella reformprogram. På denna grundval kommer kommissionen att lägga fram sina förslag till landspecifika yttranden och rekommendationer, så att de kan antas i god tid före Europeiska rådet i juni.
3. Medlemsstaterna kommer framför allt att lägga fram fleråriga konsolideringsplaner med specifika mål för underskott, intäkter och utgifter, den planerade strategin för uppnående av målen och en tidsplan för genomförandet. Finanspolitikens målsättning för 2012 bör vara att återupprätta förtroendet genom att se till att skuldutvecklingen åter blir hållbar och att underskotten bringas tillbaka under 3 % av BNP inom den av rådet överenskomna tidsramen. Detta kräver i de flesta fall en årlig strukturanpassning med betydligt mer än 0,5 % av BNP. Konsolideringen bör tidigareläggas i medlemsstater med mycket stora strukturella underskott eller mycket hög eller snabbt ökande statsskuld.

¹ I linje med rådets slutsatser av den 15 februari och 7 mars 2011 och med utgångspunkt i kommissionens årliga tillväxtöversikt. Se även ordförandeskapets sammanfattande rapport av den 16 mars 2011.

4. Budgetkonsolideringsinsatserna måste kompletteras med tillväxtfrämjande strukturreformer. Därför betonar medlemsstaterna sina utfästelser för Europa 2020-strategin. De kommer framför allt att genomföra åtgärder för att
 - göra arbete mer attraktivt,
 - hjälpa arbetslösa att återgå till arbete,
 - bekämpa fattigdom och främja social delaktighet,
 - investera i utbildning,
 - balansera trygghet och flexibilitet,
 - reformera pensionssystemen,
 - dra till sig privat kapital för att finansiera tillväxt,
 - stimulera forskning och innovation, och
 - skapa en kostnadseffektiv tillgång till energi och intensifiera energieffektivitetspolitiken.
5. Medlemsstaterna kommer att fastställa vilka åtgärder som främst är nödvändiga för att uppnå de överordnade målen i Europa 2020-strategin, i enlighet med vad de enades om i juni 2010. De kommer också att presentera politiska åtgärder för att korrigera skadliga och ihållande makroekonomiska obalanser och förbättrad konkurrenskraft.
6. Vid genomförandet av denna politik och för att säkerställa ett brett egenansvar kommer ett nära samarbete att upprätthållas med Europaparlamentet och andra EU-institutioner och rådgivande organ (ESK, Regionkommittén), där nationella parlament, arbetsmarknadens parter, regioner och andra intressenter ska delta fullt ut.

7. Inre marknaden spelar en nyckelroll i arbetet på att skapa tillväxt och sysselsättning och främja konkurrenskraft. Europeiska rådet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram en inre marknadsakt och uppmanar Europaparlamentet och rådet att före utgången av 2012 anta en första uppsättning prioriterade åtgärder, så att den inre marknaden ges ny stimulans. Särskild tonvikt bör läggas vid åtgärder som skapar tillväxt och sysselsättning och ger påtagliga resultat för medborgare och företag. Tonvikt bör också läggas vid att fullborda den digitala inre marknaden. Den totala regelbördan bör minskas både på Europainivå och nationell nivå, särskilt för små och medelstora företag. Kommissionen kommer att avlägga rapport i denna fråga före sommaren. Europeiska rådet välkomnade också kommissionens avsikt att föreslå sätt att undanta mikroföretag från vissa kommande regleringar. Med utgångspunkt i kommissionens meddelande *Mot en bättre fungerande inre marknad för tjänster* uppmanar Europeiska rådet medlemsstaterna att genomföra tjänstedirektivet fullt ut och kommissionen och medlemsstaterna att vid behov vidta ytterligare åtgärder för att förbättra den inre marknaden för tjänster.
8. Den inre marknadens externa dimension är också viktig och huvudinriktningen bör vara att främja fri, rättvis och öppen handel, med fokus på att slutföra WTO:s Doharunda och frihandelsavtalen under 2011 i linje med Europeiska rådets slutsatser av den 16 september 2010. Arbetet bör utföras snabbt på grundval av kommissionens rapport med prioriteringar för att undanröja handelshinder i tredjeländer.

Stärkt styrning

9. Paketet med sex lagstiftningsförslag om ekonomisk styrning är av central betydelse för en förstärkt budgetdisciplin och undvikande av alltför stora makroekonomiska obalanser. Där ingår en reform av stabilitets- och tillväxtpakten med målsättningen att utvidga övervakningen av finanspolitiken och tillämpa åtgärderna för efterlevnad mer konsekvent och på ett tidigare stadium, nya bestämmelser om de nationella finanspolitiska ramarna och en ny övervakning av makroekonomiska obalanser.
10. Europeiska rådet välkomnar den allmänna riktlinje som uppnåddes i rådet om dessa förslag, vilken öppnar vägen för förhandlingar med Europaparlamentet. Europeiska rådet uppmanade till fortsatt arbete med sikte på antagande i juni 2011.

Ny kvalitet i samordningen av den ekonomiska politiken – Euro plus-pakten

11. Euro plus-pakten, som stats- och regeringscheferna i euroområdet enades om och som Bulgarien, Danmark, Lettland, Litauen, Polen och Rumänien anslöt sig till (se bilaga I), kommer att ytterligare stärka EMU:s ekonomiska pelare och leda till en ny kvalitet i samordningen av den ekonomiska politiken, med syftet att förbättra konkurrenskraften och därigenom uppnå en högre konvergensgrad som förstärker vår sociala marknadsekonomi. Pakten är fortfarande öppen för anslutning från andra medlemsstater. Pakten kommer att fullt ut respektera den inre marknadens integritet.
12. De medlemsstater som har anslutit sig till pakten har förbundit sig att på grundval av indikatorerna och principerna i denna meddela vilken uppsättning konkreta åtgärder som ska uppnås under de kommande tolv månaderna. Flera medlemsstater har redan meddelat sina första åtaganden. Samtliga deltagande medlemsstater kommer att redogöra för sina utfästelser så snart som möjligt, dock senast så att de hinner tas med i deras stabilitets- eller konvergensprogram och nationella reformprogram som ska lämnas in i april och så att de kan bedömas vid Europeiska rådets junimöte.

Återställande av en sund banksektor

13. Europeiska bankmyndigheten och relevanta myndigheter ska utföra stresstester. Europeiska rådet understryker vikten av att den inbördes utvärderingen utförs i nära samarbete med nationella tillsynsmyndigheter, europeiska systemrisknämnden, kommissionen och Europeiska centralbanken, så att resultaten blir mer samstämmiga och av högre kvalitet. Man ska se till att bankerna offentliggör en stor mängd information, bland annat om statspappersinnehav.

14. Medlemsstaterna kommer före offentliggörandet av resultaten att utarbeta specifika och ambitiösa strategier för omstrukturering av sårbara institutioner, inklusive lösningar inom den privata sektorn (direktfinansiering från marknaden eller försäljning av tillgångar), men vid behov också en solid ram i linje med bestämmelserna om statligt stöd för tillhandahållande av statligt stöd.
15. I enlighet med vad Europeiska rådet enades om i juni 2010 kommer införandet av en global skatt på finansiella transaktioner att studeras och vidareutvecklas. Europeiska rådet noterar kommissionens avsikt att lägga fram en rapport om beskattning av den finansiella sektorn senast hösten 2011.

Stärkta stabilitetsmekanismer för euroområdet

16. Med tanke på vikten av att säkerställa finansiell stabilitet i euroområdet antog Europeiska rådet beslutet om ändring av EUF-fördraget vad gäller inrättandet av den europeiska stabilitetsmekanismen. Det efterlyser ett snabbt inledande av de nationella godkännandeförfarandena med sikte på ett ikraftträdande den 1 januari 2013.
17. Europeiska rådet välkomnar de beslut som fattades av stats- och regeringscheferna i euroområdet den 11 mars och stödjer utformningen av den europeiska stabilitetsmekanismen (se bilaga II). Utarbetandet av överenskommelsen om den europeiska stabilitetsmekanismen och ändringarna av avtalet om den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten kommer att slutföras, så att dess utlåningskapacitet på 440 miljarder EUR säkerställs och de båda avtalen kan undertecknas samtidigt före utgången av juni 2011.

II. LIBYEN/DET SÖDRA GRANNSKAPET

18. Europeiska rådet diskuterade situationen i Libyen och godkände de slutsatser som antogs av rådet (utrikes frågor) den 21 mars. Europeiska rådet erinrade om sitt uttalande av den 11 mars och uttryckte sin tillfredsställelse efter antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1973, som ger uttryck för principen om skyldigheten att skydda, och framhöll sin beslutsamhet att bidra till dess genomförande. Det välkomnade också toppmötet i Paris den 19 mars som ett avgörande bidrag till resolutionens genomförande. Det fördömde den libyska regimens fortsatta överträdelse av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970 och 1973 och regimens våldsamma och brutala förtryck av sina egna medborgare. Europeiska rådet noterade att de åtgärder som vidtagits i överensstämmelse med säkerhetsrådets mandat väsentligt har bidragit till att skydda civilbefolkningen och områden med civil befolkning som hotas av attacker och att rädda livet på civila. Så snart civilbefolkningen är i säkerhet och under beskydd från hot om angrepp och målen för FN:s säkerhetsråds resolution 1973 är uppfyllda, ska de militära operationerna upphöra.

Europeiska rådet betonade att arabländerna, och särskilt Arabförbundet har en central roll för att aktivt stödja genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1973 och för att finna en politisk lösning på krisen.

19. I enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1973 kommer Europeiska unionen tillsammans med Arabförbundet, Förenta nationerna och Afrikanska unionen att öka sina ansträngningar för att finna en lösning på krisen som motsvarar det libyska folkets legitima krav. Europeiska rådet uppmanade på nytt överste Gaddafi att omedelbart lämna ifrån sig makten för att göra det möjligt för Libyen att snabbt inleda en ordnad övergång till demokrati under libysk ledning genom en brett förankrad dialog, också med tanke på behovet av att säkerställa Libyens suveränitet och territoriella integritet. EU är redo att bidra till att främja denna dialog, inklusive med det nationella övergångsrådet, och att bistå det nya Libyen ekonomiskt och med att bygga upp sina nya institutioner, i samarbete med Förenta nationerna, Arabförbundet, Afrikanska unionen och andra partner.

20. Europeiska unionen har agerat snabbt för att genomföra de sanktioner som införts genom FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970 och 1973, däribland att utse ytterligare personer och enheter i EU:s autonoma förteckning över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder. Europeiska unionen är beredd att initiera och anta ytterligare sanktioner, inklusive åtgärder för att garantera att olje- och gasintäkter inte når fram till Gaddafiregimen. Medlemsstaterna kommer att väcka liknande förslag i FN:s säkerhetsråd.
21. Den humanitära situationen i Libyen och vid landets gränser är en fortsatt källa till allvarlig oro. EU kommer att fortsätta att tillhandahålla humanitärt bistånd till alla drabbade, i nära samarbete med alla berörda humanitära och icke-statliga organisationer. EU har intensifierat och avser att fortsätta arbetet med sin planering och sitt stöd till humanitära bistånds- och civilskyddsinsatser, inbegripet genom maritima medel.
22. Europeiska rådet noterade med tillfredsställelse det smidiga genomförandet av den folkomröstning om konstitutionella ändringar som hölls i Egypten den 19 mars och som utgjorde ett väsentligt steg i riktning mot ett mer öppet och demokratiskt politiskt system.
23. Europeiska rådet som noterade att situationen är olika i varje land uttryckte sin djupa oro över situationen i Syrien, Jemen och Bahrain, fördömde kraftfullt upptrappningen av våldet och användningen av våld mot demonstranter samt uppmanade alla berörda parter att utan dröjsmål och förbehåll inleda en meningsfull och konstruktiv dialog. Europeiska rådet godkände de slutsatser som antogs av rådet (utrikes frågor) den 21 mars.

24. Arbetet med att utveckla ett nytt partnerskap med regionen bör utan dröjsmål fortsätta, i enlighet med Europeiska rådets uttalande av den 11 mars 2011. Detta partnerskap kommer att grundas på djupare ekonomisk integration, breddad tillgång till marknaden och närmare politiskt samarbete och kommer att följa ett differentierat och incitamentbaserat arbetssätt. Som inledande åtgärder för genomförandet av paketet från den 11 mars och på grundval av kommissionens och den höga representantens gemensamma meddelande efterlyser Europeiska rådet snabba framsteg enligt följande:
- Ett intensifierat humanitärt bistånd från EU och dess medlemsstater.
 - De pågående hjälpprogrammen i länderna i södra Medelhavsområdet kommer att gås igenom och ges en ny inriktning, när så är möjligt i dialog med de berörda länderna.
 - En höjning av taket för EIB:s verksamhet med 1 miljard euro bör göras avseende de medelhavsländer som genomför politiska reformer, utan att verksamheten i EU:s östra grannstater minskar.
 - EBRD:s andelsägare bör överväga att eventuellt utvidga bankens verksamhet till att även omfatta länder i det södra grannskapet.
 - Förslagen om ursprungsregler för hela Europa–Medelhavsområdet bör antas utan dröjsmål och kommissionen uppmanas att lägga fram förslag om ytterligare medel att öka handeln och de utländska direktinvesteringarna i regionen på kort, medellång och lång sikt.
25. Europeiska rådet välkomnar ordförandeskapets och kommissionens besök i Egypten nyligen som en del av en inledande samrådsfas för att främja en övergripande strategi för migrationsfrågor mellan länderna i det södra grannskapet och Europeiska unionen. I detta sammanhang uppmanar Europeiska rådet kommissionen att lägga fram sina förslag om en övergripande strategi för migrationsfrågor samt om partnerskapet för rörlighet i god tid före Europeiska rådets möte i juni.

26. Europeiska rådet ser också fram emot kommissionens framläggande av en plan för hur kapaciteten att hantera migrations- och flyktingströmmar ska utvecklas före Europeiska rådets möte i juni. En överenskommelse bör nås senast i juni 2011 om förordningen om att öka Frontex kapacitet. Under tiden kommer kommissionen att ställa ytterligare resurser till förfogande till stöd för Frontex operationer 2011, Hermes och Poseidon, och medlemsstaterna uppmanas att ställa ytterligare mänskliga och tekniska resurser till förfogande. EU och dess medlemsstater är beredda att visa sin solidaritet i konkret handling med de medlemsstater som är mest direkt berörda av migrationsströmmar och ge det stöd som krävs allteftersom situationen förändras.

III. JAPAN

27. Europeiska unionen kommer att stödja Japan nu när landet försöker övervinna de svårigheter som det står inför efter jordbävningen och tsunamin, som slog till med så tragiska följder.
28. Som svar på en första begäran från den japanska regeringen organiserar EU hjälpsändningar till den drabbade befolkningen. EU står berett att på begäran ge ytterligare stöd. Mer allmänt är EU intresserat av att utveckla sitt samarbete med Japan i fråga om katastrofbistånd.
29. Europeiska unionen lovordar de snabba och beslutsamma åtgärder som de japanska myndigheterna har vidtagit som svar på störningarna på finansmarknaderna. EU välkomnar de åtgärder som G7 har vidtagit avseende yenen. Unionen står beredd att samarbeta fullt ut med Japan för att hantera de ekonomiska och finansiella följderna av dessa händelser, bland annat inom ramen för G8 och G20.
30. När vi blickar framåt, ger Europeiska rådet på nytt uttryck för den strategiska betydelse som förhållandet mellan EU och Japan har. Det kommande toppmötet måste utnyttjas för att stärka detta förhållande och driva vår gemensamma dagordning vidare, däribland genom att eventuellt inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal under förutsättning att Japan är redo att bl.a. ta upp frågan om icke-tariffära handelshinder och restriktioner för offentlig upphandling.

31. I samband med detta understryker Europeiska rådet behovet av att dra full lärdom av dessa händelser och att förse allmänheten med all nödvändig information. Europeiska rådet erinrar om att energimixen omfattas av medlemsstaternas behörighet och efterlyser en fortsatt prioritering av arbetet med inriktning på följande aspekter:
- Det bör göras en översyn av säkerheten vid EU:s alla kärnkraftverk, utifrån en genomgripande och transparent risk- och säkerhetsbedömning (s.k. "stresstester"). Europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering och kommissionen uppmanas att så snart som möjligt utarbeta räckvidden och villkoren för dessa tester inom en samordnad ram i ljuset av lärdomarna av olyckan i Japan och med fullt deltagande av medlemsstaterna, med full användning av tillgänglig sakkunskap (framför allt från den västeuropeiska sammanslutningen av tillsynsmyndigheter på kärnsäkerhetens område (Wenra)). Bedömningarna kommer att göras av oberoende nationella myndigheter och genom inbördes utvärdering. Resultaten och eventuella nödvändiga åtgärder som senare kommer att vidtas bör meddelas kommissionen och europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering och bör offentliggöras. Europeiska rådet kommer att bedöma de preliminära resultaten före slutet av 2011 på grundval av en rapport från kommissionen.
 - Prioriteringen att säkerställa kärnkraftverkens säkerhet kan självfallet inte upphöra vid våra gränser. EU kommer att kräva att liknande "stresstester" genomförs i grannländer och över hela världen, såväl av befintliga som planerade anläggningar. På denna punkt bör relevanta internationella organisationer utnyttjas i full utsträckning.
 - Stränga kärnsäkerhetsnormer bör genomföras och kontinuerligt förbättras inom EU och främjas internationellt.
 - Kommissionen kommer att se över den befintliga lagstiftnings- och regleringsramen för säkerheten vid kärntekniska anläggningar och före slutet av 2011 föreslå eventuella nödvändiga förbättringar. Medlemsstaterna bör säkerställa ett fullständigt genomförande av direktivet om säkerheten vid kärntekniska anläggningar. Det föreslagna direktivet om hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall bör antas så snart som möjligt. Kommissionen uppmanas att reflektera över hur man kan främja kärnsäkerheten i grannländerna.

- Konsekvenserna för världen och för EU behöver övervakas noga, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas energi- och råvaruprisernas volatilitet, i synnerhet i ett G20-sammanhang.
-

EURO PLUS-PAKTEN
STARKARE SAMORDNING AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN FÖR
KONKURRENSKRAFT OCH KONVERGENS

Denna pakt som euroområdet stats- och regeringschefer har enats om och som Bulgarien, Danmark, Lettland, Litauen, Polen och Rumänien har anslutit sig till har till syfte att stärka den monetära unionens ekonomiska pelare, uppnå en ny kvalitet i samordningen av den ekonomiska politiken, förbättra konkurrenskraften, och därigenom uppnå en högre grad av konvergens. Pakten är främst inriktad på områden som faller under den nationella behörigheten och som är centrala för att öka konkurrenskraften och undvika skadliga obalanser. Konkurrenskraft är avgörande för att hjälpa EU att växa snabbare och på ett mer hållbart sätt på medellång och lång sikt, höja medborgarnas inkomstnivåer och bevara våra sociala modeller. Övriga medlemsstater bjuds in att delta på frivillig basis.

Denna förnyade insats för att stärka samordningen av den ekonomiska politiken för konkurrenskraft och konvergens bygger på **fyra vägledande principer**:

- a. Den kommer att vara ***i linje med och stärka den nuvarande ekonomiska styrningen*** i EU, och samtidigt ge ett mervärde. Den kommer att överensstämma med och bygga på befintliga instrument (Europa 2020-strategin, den europeiska planeringsterminen, de integrerade riktlinjerna, stabilitets- och tillväxtpakten och den nya ramen för makroekonomisk övervakning). Den kommer att inbegripa en särskild insats som är mer långtgående än vad som nu är fallet och som innefattar konkreta åtaganden och åtgärder som är mer ambitiösa än de som redan överenskommits, och som åtföljs av en tidsplan för genomförandet. Dessa nya åtaganden kommer därefter att inkluderas i de nationella reform- och stabilitetsprogrammen och omfattas av den ordinarie övervakningsramen, med en stark central roll för kommissionen i övervakningen av åtagandenas genomförande och med deltagande av alla relevanta rådskonstellationer och Eurogruppen. Europaparlamentet kommer i enlighet med sina befogenheter att fylla sin funktion till fullo. Arbetsmarknadens parter kommer att involveras fullt ut på EU-nivå inom ramen för det sociala trepartstoppmötet.
- b. Den kommer att vara fokuserad, handlingsorienterad och omfatta ***prioriterade politikområden som är avgörande för att främja konkurrenskraft och konvergens***. Den kommer att inriktas på åtgärder där behörigheten ligger hos medlemsstaterna. Inom de utvalda politikområdena ***kommer stats- och regeringscheferna att enas om gemensamma mål. De medlemsstater som deltar kommer att sträva mot dessa mål med sin egen politiska mix och med hänsyn till sina egna specifika utmaningar.***
- c. ***Varje år kommer varje stats- eller regeringschef att göra konkreta nationella åtaganden.*** Medlemsstaterna kommer då att ta hänsyn till bästa praxis och riktmärkning i förhållande till de bäst presterande länderna, inom Europa och jämfört med övriga strategiska partner.

Genomförandet av åtaganden och framsteg när det gäller att nå de gemensamma politiska målen kommer att ***övervakas på politisk nivå av stats- eller regeringscheferna*** i euroområdet och i deltagande länder på årlig basis och på grundval av en rapport från kommissionen. Medlemsstaterna åtar sig dessutom att före antagandet samråda med sina partner om varje större ekonomisk reform med potentiella spridningseffekter.

- d. Deltagande medlemsstater är fast beslutna att fullborda den inre marknaden, vilket är centralt för att stärka EU:s och euroområdet konkurrenskraft. Denna process är helt i linje med fördraget. ***Pakten kommer att respektera den inre marknadens integritet till fullo.***

Våra mål

Deltagande medlemsstater åtar sig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att försöka nå följande mål:

- Att främja konkurrenskraften
- Att främja sysselsättningen
- Att ytterligare bidra till de offentliga finansernas hållbarhet.
- Att förstärka den finansiella stabiliteten

Varje deltagande medlemsstat kommer att lägga fram de särskilda åtgärder den ska vidta för att nå dessa mål. Om en medlemsstat kan visa att åtgärder inte behövs inom ett eller flera områden kommer den inte att inkludera dem. Valet av de specifika politiska åtgärder som behövs för att nå de gemensamma målen ***förblir varje lands ansvar, men särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt den uppsättning möjliga åtgärder som anges nedan.***

Konkreta politiska åtaganden och övervakning

Stats- och regeringscheferna kommer att övervaka framstegen mot de ovannämnda gemensamma målen med utgångspunkt i en rad indikatorer som omfattar konkurrenskraft, sysselsättning, finanspolitisk hållbarhet och finansiell stabilitet. Det kommer att fastställas vilka länder som står inför mer betydande utmaningar på något av dessa områden och som måste åta sig att ta itu med dessa utmaningar inom en viss tidsram.

a. Att främja konkurrenskraften

Framstegen kommer att bedömas med utgångspunkt i löne- och produktivitetsutvecklingen samt behoven av konkurrenskraftsanpassning. För att bedöma om lönerna utvecklas i linje med produktiviteten, kommer enhetsarbetskostnaderna att övervakas under en tidsperiod genom jämförelse med utvecklingen i andra länder i euroområdet och med de viktigaste jämförbara handelspartnerna. För varje land kommer enhetsarbetskostnaderna att bedömas för ekonomin i dess helhet liksom för varje större sektor (tillverkning, tjänster samt handelssektorn och den tredje sektorn). Stora och varaktiga ökningar kan leda till försvagad konkurrenskraft, särskilt om de kombineras med ett ökande underskott i bytesbalansen och minskande exportmarknadsandelar. Det krävs insatser för att öka konkurrenskraften i alla länder, men särskild uppmärksamhet kommer att ägnas de länder som står inför större utmaningar i detta avseende. För att säkerställa att tillväxten är balanserad och utbredd i hela euroområdet kommer specifika instrument och gemensamma initiativ att planeras för att främja produktiviteten i de regioner som halkat efter.

Varje land kommer att ansvara för de specifika politiska åtgärder som det väljer för att främja konkurrenskraft, men följande reformer kommer att ägnas särskild uppmärksamhet:

- i) Iakttagande av nationella traditioner för dialogen mellan arbetsmarknadens parter och förhållandena på arbetsmarknaden, åtgärder för att säkerställa att kostnadsutvecklingen ligger i linje med produktiviteten, till exempel att
 - se över lönesättningsarrangemangen, och vid behov centraliseringsgraden i förhandlingsprocessen samt indexeringsmekanismerna, med bibehållet oberoende för arbetsmarknadens parter i den kollektiva förhandlingsprocessen,
 - säkerställa att löneavtalen i den offentliga sektorn stöder insatserna för konkurrenskraft i den privata sektorn (med beaktande av den betydande signaleffekt som lönerna i den offentliga sektorn utgör),

ii) åtgärder för att öka produktiviteten, till exempel

- ytterligare öppnande av skyddade sektorer genom åtgärder på nationell nivå för att undanröja omotiverade restriktioner avseende tjänster inom de fria yrkena och i detaljhandeln för att främja konkurrens och effektivitet med full respekt för gemenskapens regelverk,
- särskilda insatser för att förbättra utbildningssystemen och främja FoU, innovation och infrastruktur,
- åtgärder för att främja företagsklimatet, särskilt för små och medelstora företag, framför allt genom att minska byråkratin och förbättra regelverket (t.ex. konkurslagstiftningen, handelslagstiftningen).

b. Att främja sysselsättningen

En välfungerande arbetsmarknad är av central betydelse för euroområdet konkurrenskraft. Framstegen kommer att bedömas med utgångspunkt i följande indikatorer: nivåerna för långtids- och ungdomsarbetslöshet samt för sysselsättningen.

Varje land kommer att ansvara för de specifika politiska åtgärder som det väljer för att främja sysselsättningen, men följande reformer kommer att ägnas särskild uppmärksamhet:

- Arbetsmarknadsreformer som ska främja flexicurity, minska svart arbete och öka deltagandet på arbetsmarknaden.
- Livslångt lärande.
- Skattereformer, till exempel sänkta skatter på arbetet så att arbete lönar sig samtidigt som de totala skatteintäkterna bevaras, samt åtgärder för att underlätta deltagande av den andra försörjaren i arbetslivet.

c. Att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet

För att säkra ett fullständigt genomförande av stabilitets- och tillväxtpakten, kommer följande att ägnas största uppmärksamhet:

▪ Pensionernas, hälso- och sjukvårdens och de sociala trygghetsförmånernas hållbarhet

Denna faktor kommer att bedömas med utgångspunkt i framför allt indikatorer för hållbarhetsgapet¹. Dessa indikatorer är ett mått på om skuldnivåerna är hållbara mot bakgrund av nuvarande politik, framför allt pensionssystem, hälso- och sjukvårdssystem och med hänsyn till de demografiska faktorerna.

De nödvändiga reformerna för säkerställande av pensionernas och de sociala trygghetsförmånernas hållbarhet och tillräcklighet kan omfatta

- anpassning av pensionssystemet till den nationella demografiska situationen, till exempel genom en anpassning av den faktiska pensionsåldern till den förväntade livslängden eller genom att öka deltagandet,
- begränsning av förtidspensionssystemen och användning av riktade incitament för anställning av äldre arbetstagare (framför allt i åldersgruppen över 55 år).

¹ Hållbarhetsgapet är indikatorer som kommissionen och medlemsstaterna kommit överens om för bedömningen av de offentliga finansernas hållbarhet.

▪ Nationella finanspolitiska regler

Deltagande medlemsstater åtar sig att överföra EU:s finanspolitiska regler enligt stabilitets- och tillväxtpakten till den nationella lagstiftningen. Medlemsstaterna kommer att kunna välja vilket specifikt nationellt rättsligt instrument som ska användas men ska se till att det är av tillräckligt bindande och varaktig karaktär (t.ex. konstitution eller ramlag). Exakt hur regeln ska utformas kommer också att avgöras av varje enskilt land (t.ex. kan den utformas som en "skuldbroms", som en regel som är kopplad till primärsaldot eller som en utgiftsregel) men den ska säkerställa budgetdisciplin både på nationell och subnationell nivå. Kommissionen kommer med full respekt för de nationella parlamentens privilegier att höras när det gäller den exakta finanspolitiska regeln innan den antas så att det säkerställs att den är både förenlig med och till stöd för EU:s regler.

d. Att förstärka den finansiella stabiliteten

En stark finanssektor är avgörande för den övergripande stabiliteten i euroområdet. En omfattande reform av EU:s ram för översyn och reglering av finanssektorn har inletts.

I detta sammanhang åtar sig medlemsstaterna att med full respekt för gemenskapens regelverk inrätta nationell lagstiftning för rekonstruktion och avveckling av banker. Strikta bankstresstester som samordnas på EU-nivå kommer att genomföras regelbundet. Dessutom kommer ordföranden för den europeiska systemrisknämnden och ordföranden för eurogruppen att uppmanas att regelbundet informera stats- eller regeringscheferna om frågor med koppling till den makrofinansiella stabiliteten och den makroekonomiska utvecklingen inom euroområdet som kräver särskilda åtgärder. I synnerhet kommer man för varje medlemsstat att noggrant övervaka nivån på bankernas, hushållens och de icke-finansiella företagens privata skuldsättning.

* * *

Förutom de frågor som angetts ovan kommer **samordning av skattepolitiken** också att uppmärksammas.

Direkt beskattning faller fortfarande inom medlemsstaternas behörighetsområde. En pragmatisk samordning av skattepolitiken är ett nödvändigt inslag för en starkare samordning av den ekonomiska politiken i euroområdet för att stödja budgetkonsolidering och ekonomisk tillväxt. I detta sammanhang förbinder sig medlemsstaterna att inleda strukturerade diskussioner om skattepolitiska frågor, särskilt för att säkerställa utbyte av bästa praxis, undvikande av skadlig praxis och förslag som syftar till att bekämpa bedrägerier och skatteflykt.

Att utarbeta en gemensam bolagsskattebas kan vara ett intäktsneutralt sätt att säkerställa enhetlighet i de nationella skattesystemen samtidigt som nationella skattestrategier respekteras och att bidra till finanspolitisk hållbarhet och det europeiska näringslivets konkurrenskraft.

Kommissionen har lagt fram ett lagstiftningsförslag om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.

Konkreta årliga åtaganden

För att kunna visa upp ett verkligt åtagande till förändring och säkerställa den politiska drivkraft som är nödvändig för att nå våra gemensamma mål, ska deltagande medlemsstater varje år på högsta nivå enas om en uppsättning konkreta åtgärder som ska uppnås inom 12 månader. Valet av de specifika politiska åtgärder som ska genomföras kommer även fortsättningsvis att ligga kvar inom varje lands ansvarsområde men vägledning kommer att ges för valet särskilt genom att beakta de frågor som angetts ovan. Dessa åtaganden kommer också att återspeglas i de nationella reformprogram och stabilitetsprogram som kommer att läggas fram varje år och bedömas av kommissionen, rådet och Eurogruppen inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Villkoren för den europeiska stabilitetsmekanismen

Europeiska rådet har beslutat att till artikel 136 i fördraget lägga till följande stycke:

"De medlemsstater som har euron som valuta får inrätta en stabilitetsmekanism, som ska aktiveras om det är absolut nödvändigt för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet. Beviljandet av begärt finansiellt stöd enligt mekanismen kommer att vara underkastat strikt villkorlighet."

Till följd av detta beslut har Europeiska rådet enats om att euroområdets medlemsstater behöver inrätta en permanent stabilitetsmekanism – den europeiska stabilitetsmekanismen (*ESM*). ESM ska aktiveras genom ömsesidig överenskommelse¹, om det är absolut nödvändigt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet. ESM ska ta över efter den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM) och ge externt finansiellt stöd till euroområdets medlemsstater efter juni 2013.

Finansiellt stöd via ESM ska ges på strikta politiska villkor inom ramen för ett makroekonomiskt anpassningsprogram och utifrån en rigorös analys av hållbarheten i den offentliga skuldsättningen, vilken ska genomföras av kommissionen och Internationella valutafonden (IMF) i samverkan med Europeiska centralbanken (ECB). Den mottagande medlemsstaten måste se till att den privata sektorn deltar på ett lämpligt sätt utifrån de specifika omständigheterna och i full överensstämmelse med IMF:s praxis.

ESM ska ha en faktisk utlåningskapacitet på 500 miljarder euro². Om detta är tillräckligt ska prövas regelbundet, dock minst vart femte år. ESM ska försöka komplettera sin utlåningskapacitet genom att IMF deltar i de finansiella stödinsatserna; även medlemsstater utanför euroområdet kan delta från fall till fall.

¹ Ett beslut som fattas genom ömsesidig överenskommelse är ett beslut som fattas med enhällighet av de medlemsstater som deltar i omröstningen, vilket betyder att nedlagda röster inte hindrar beslutet från att antas.

² Under övergången från EFSF till ESM kommer den sammantagna utlåningskapaciteten inte att överstiga detta belopp.

I återstoden av denna beskrivning av villkoren för EMS anges dess viktigaste strukturella komponenter:

Institutionell form

ESM ska inrättas genom ett fördrag mellan euroområdets medlemsstater som en mellanstatlig organisation enligt folkrätten. Dess säte ska finnas i Luxemburg och dess stadga ska fastställas i en bilaga till fördraget.

Uppgift och finansieringsstrategi

ESM:s uppgift ska vara att anskaffa finansiering och ge finansiellt stöd på strikta villkor till euroområdets medlemsstater som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, så att den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet kan tryggas.

Euroområdets medlemsstater ska till ESM överföra de finansiella sanktioner som ålagts enligt förfarandena under stabilitets- och tillväxtpakten och vid makroekonomiska obalanser. Dessa sanktioner ska utgöra en del av det inbetalda kapitalet.

ESM ska tillämpa en lämplig finansieringsstrategi för att se till att det finns en bred uppsättning av olika finansieringskällor att tillgå och som gör det möjligt för ESM att erbjuda medlemsstaterna finansiella stödpaket oavsett förhållandena på marknaden. Alla åtföljande risker ska begränsas genom en adekvat förvaltning av tillgångar och skulder.

Ledning

ESM ska ha ett råd som består av finansministrarna i euroområdets medlemsstater (som röstberättigade medlemmar) och med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor samt Europeiska centralbankens (ECB) ordförande som observatörer. ESM-rådet ska utse en ordförande bland sina röstberättigade medlemmar.

ESM-rådet ska vara ESM:s högsta beslutsfattande organ och fatta beslut i följande viktigare frågor genom ömsesidig överenskommelse:

- Beviljande av finansiellt stöd.
- Villkor för finansiellt stöd.
- ESM:s utlåningskapacitet.
- Ändringar i uppsättningen av instrument.

ESM-rådets övriga beslut ska fattas med kvalificerad majoritet om inte annat anges.

ESM ska ha en styrelse som utför specifika uppgifter som delegerats av ESM-rådet. Varje medlemsstat i euroområdet ska utse en ledamot och en suppleant. Kommissionen och ECB ska dessutom nominera en observatör och en suppleant till styrelsen. Alla styrelsebeslut ska fattas med kvalificerad majoritet om inte annat anges.

Rösterna i ESM-rådets och ESM:s styrelse ska viktas så att de står i proportion till respektive medlemsstats teckning av kapital i ESM. Kvalificerad majoritet ska vara 80 procent av rösterna.

ESM-rådet ska utse en verkställande direktör med ansvar för den löpande förvaltningen av ESM. Den verkställande direktören ska vara styrelsens ordförande.

Kapitalstruktur

ESM ska försöka att erhålla och bibehålla högsta kreditbetyg från de större kreditvärderingsinstituten.

ESM ska ha ett tecknat kapital på totalt 700 miljarder euro. Av detta belopp ska 80 miljarder euro utgöras av inbetalt kapital från euroområdet medlemsstater, vilket i etapper ska skjutas till från och med juli 2013 i fem lika stora årliga delbetalningar. ESM ska dessutom förfoga över en kombination av utfäst garantikapital och garantier från euroområdet medlemsstater på totalt 620 miljarder euro. Under övergångsfasen från 2013 till 2017 förbinder sig medlemsstaterna att, i den osannolika händelse att så behövs, påskynda tillhandahållandet av lämpliga instrument i syfte att bibehålla en kvot på minst 15 % mellan inbetalt kapital och utestående ESM-utbetalningar.

Fördelningsnyckeln för varje medlemsstat ska i fråga om ESM:s totala tecknade kapital bygga på ECB:s nyckel för inbetalt kapital enligt bilagan. Genom att ratificera ESM-fördraget förbinder sig medlemsstaterna rättsligt att lämna sitt bidrag till det totala tecknade kapitalet.

ESM-rådet ska fatta beslut genom ömsesidig överenskommelse vid anpassningen av beloppet för det totala tecknade kapitalet eller vid infordran av kapital, utom i de nedan angivna fallen. För det första kan styrelsen med enkel majoritet besluta att genom att kräva in kapital återställa nivån på det inbetalda kapitalet om denna sjunkit på grund av förluster³. För det andra ska det införas ett förfarande för en garanti som ska infrias på anfordran för att kapital vid behov automatiskt ska kunna infordras från ESM:s andelsägare i syfte att undvika ett betalningsunderskott i förhållande till ESM:s kreditgivare. Varje andelsägars förpliktelse ska under alla förhållanden vara begränsad till andelsägens andel av det tecknade kapitalet.

För alla bidrag till det tecknade kapitalet från en medlemsstat⁴ som ansluter sig till ESM efter juli 2013 ska samma villkor gälla som för de ursprungliga bidragen. Det praktiska följderna för det totala tecknade kapitalet och kapitalets fördelning mellan medlemsstaterna ska fastställas av ESM-rådet genom ömsesidig överenskommelse.

³ Den som genom sin underlåtenhet att betala har förorsakat den förlust som ska täckas får inte delta i omröstningen.

⁴ En medlemsstat som ansluter sig till euroområdet blir som en konsekvens av detta också medlem av ESM med oinskränkta rättigheter och förpliktelser.

Så länge ESM inte har aktiverats och under förutsättning att den faktiska utlåningskapaciteten inte understiger 500 miljarder euro ska intäkterna från en investering av inbetalt ESM-kapital återbetalas till medlemsstaterna, med avdrag för driftkostnader. När ESM väl har aktiverats ska intäkterna från en investering av ESM-kapital och den finansiella stödverksamheten behållas inom ESM. I de fall där det inbetalda kapitalet överstiger vad som krävs för att upprätthålla ESM:s utlåningskapacitet kan styrelsen med enkel majoritet besluta om vinstutdelning till medlemsstaterna i euroområdet utifrån fördelningsnyckeln.

Instrument

Om så är oundgängligt för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet ska ESM i enlighet med ändringen av artikel 136 i fördraget ge finansiellt stöd på strikta villkor inom ramen för ett makroekonomiskt anpassningsprogram, som ska stå i proportion till hur allvarliga de obalanser är som råder i medlemsstaten i fråga. Stödet ska tillhandahållas i form av lån. ESM får dock i undantagsfall och under strikt konditionalitet ingripa på primärmarknaden för skuldinstrument som led i ett makroekonomiskt anpassningsprogram, om styrelsen så beslutat genom ömsesidig överenskommelse.

- Stabilitetsstöd inom ramen för ESM (ESS)

Den europeiska stabilitetsmekanismen kan ge stabilitetsstöd på kort eller medellång sikt till de av euroområdets medlemsstater som drabbats av allvarliga finansieringsproblem. Tillgången till detta stöd ska vara förenat med ett makroekonomiskt anpassningsprogram med lämplig politisk konditionalitet, i proportion till hur allvarliga de underliggande obalanserna är i den mottagande medlemsstaten. Programmets och lånens löptid ska vara beroende av obalansernas karaktär och utsikterna till att den mottagande medlemsstaten på nytt vinner tillträde till finansmarknaderna inom den tid som ESM:s resurser står till förfogande.

- Facilitet för primärmarknaden

ESM kan på primärmarknaden köpa statsobligationer från en medlemsstat som drabbats av allvarliga finansieringsproblem, i syfte att maximera stödets kostnadseffektivitet. Villkoren och formerna för eventuellt inköp av statsobligationer ska anges närmare i beslutet om villkoren för finansiellt stöd.

ESM-rådet kan göra en översyn av de instrument ESM har till sitt förfogande och besluta om att ändra i uppsättningen av instrument.

Deltagande av IMF

ESM ska ha ett mycket nära samarbete med IMF när det gäller att ge finansiellt stöd⁵. Under alla förhållanden ska ett aktivt deltagande av IMF eftersträvas, såväl på teknisk som på finansiell nivå. Skuldhållbarhetsanalysen ska genomföras av kommissionen och IMF gemensamt, i samverkan med ECB. Den politiska konditionalitet som är förenad med ESM/IMF-stöd ska förhandlas fram av kommissionen och IMF gemensamt, i samverkan med ECB.

⁵ Det förutsätts emellertid att IMF:s deltagande överensstämmer med dess uppdrag enligt överenskommelsen och med IMF-styrelsens relevanta beslut och politik.

Aktivering av det finansiella stödet, programövervakning och uppföljning

Finansiellt stöd från ESM ska i samtliga fall aktiveras på begäran av en medlemsstat till övriga medlemsstater i euroområdet. Eurogruppen ska informera rådet om att en begäran har framställts om aktivering av stöd. När den mottar en sådan begäran ska ESM-rådet uppmana kommissionen att, i samverkan med ECB, bedöma om det föreligger en risk för den finansiella stabiliteten inom euroområdet i dess helhet och att göra en noggrann analys av den offentliga skuldens hållbarhet i den berörda medlemsstaten, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB. Därefter vidtas följande åtgärder för att aktivera finansiellt stöd via ESM:

- Om begäran avser stabilitetsstöd (ESS) inom ramen för ESM, ska kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, bedöma den mottagande medlemsstatens faktiska finansieringsbehov och på vilket sätt den privata sektorn ska delta, i överensstämmelse med IMF:s praxis.
- Utifrån denna bedömning ska ESM-rådet ge kommissionen uppdraget att, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, förhandla fram ett makroekonomiskt anpassningsprogram med den berörda medlemsstaten; närmare detaljer för detta anges i ett samförståndsavtal.
- Kommissionen ska lämna rådet ett förslag till beslut om godkännande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. ESM-rådet ska besluta om det finansiella stödet ska beviljas och om villkoren för sådant stöd. Efter det att programmet antagits av rådet ska kommissionen underteckna samförståndsavtalet för euroområdets medlemsstater, förutsatt att ESM-rådet i förväg har kommit fram till en ömsesidig överenskommelse. Styrelsen ska sedan godkänna överenskommelsen om finansiellt stöd som innehåller de tekniska aspekterna av det planerade finansiella stödet.
- Kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, ska ansvara för övervakningen av de politiska villkor som krävs i samband med ett makroekonomiskt anpassningsprogram. Den ska avlägga rapport till rådet samt till styrelsen. På grundval av denna rapport ska styrelsen genom ömsesidig överenskommelse besluta om nya delutbetalningar av lånet.

- Efter diskussion i ESM-rådet kan Europeiska unionens råd, på förslag från kommissionen, besluta om övervakning efter avslutat program; övervakningen kan fortsätta så länge som ett visst specificerat belopp av det finansiella stödet inte har återbetalats.

Förenlighet med EU:s ram för multilateral övervakning

Ett godkännande ska begäras från EU:s medlemsstater innan medlemsstaterna i euroområdet får ge kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, i uppdrag att analysera skuldsättningens hållbarhet med avseende på den medlemsstat som begär finansiellt stöd, förbereda det anpassningsprogram som åtföljer det finansiella stödet samt övervaka genomförandet.

ESM-rådet får visserligen själv inom en mellanstatlig ram besluta om ett finansiellt stöd ska ges och hur det ska utformas, men de politiska villkor som fastställs inom ramen för utökad övervakning eller ett makroekonomiskt anpassningsprogram bör vara förenliga med ramen för EU:s övervakning och respekten för EU:s förfaranden måste garanteras. I detta syfte avser kommissionen att lägga fram ett förslag till förordning som klargör de nödvändiga stegen i förfarandet enligt artikel 136 i fördraget så att de politiska villkoren skrivs in i rådets beslut och man förvissar sig om förenligheten med EU:s ram för multilateral övervakning. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om inrättandet av ESM och dess verksamhet.

Prissättning

ESM-rådet ska besluta om prisstrukturen på finansiellt stöd till en mottagande medlemsstat.

ESM ska kunna låna ut till fast eller rörlig ränta. ESM:s prissättning ska ligga i linje med IMF:s principer för prissättningen och ska, samtidigt som den är högre än finansieringskostnaderna för ESM, innefatta ett lämpligt påslag för risk.

Följande prisstruktur ska gälla för lån via ESM:

- 1) Finansieringskostnad för ESM.
- 2) En avgift på 200 räntepunkter tillämpade på hela lånet.
- 3) En tilläggsavgift på 100 räntepunkter för lånebelopp som är utestående efter 3 år.

För lån till fast ränta med löptider på över 3 år kommer marginalen att vara ett viktat genomsnitt av avgiften på 200 räntepunkter för de första 3 åren och 200 räntepunkter plus 100 räntepunkter för de efterföljande åren.

Prisstrukturen ska fastställas i ESM:s prispolitik, som ska ses över med jämna mellanrum.

Deltagande av den privata sektorn

1. Former för den privata sektorns deltagande

En lämplig och proportionell form för den privata sektorns deltagande ska förväntas efter prövning från fall till fall när finansiellt stöd tas emot av den mottagande staten. Arten och omfattningen av detta deltagande kommer att avgöras från fall till fall och vara beroende av hur skuldållbarhetsanalysen utfaller, i linje med IMF:s praxis⁶, samt av de potentiella konsekvenserna för euroområdet finansiella stabilitet.

⁶ I linje med IMF anses skuldsättning vara hållbar när en låntagare förväntas kunna fortsätta betala sin skuldtjänst utan en orealistiskt stor korrigering av sina inkomster och utgifter. Denna bedömning är avgörande för tillgängligheten samt den lämpliga omfattningen av finansieringen.

a) Om det av en skuldhållbarhetsanalys framgår att ett makroekonomiskt anpassningsprogram har en realistisk möjlighet att återställa hållbarheten i den offentliga skulden ska den mottagande medlemsstaten ta initiativ till att uppmuntra de viktigaste privata investerarna till att bibehålla sin exponering (t.ex. en modell liknande "Wieninitiativet"). Kommissionen, IMF, ECB och Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska aktivt delta i övervakningen av genomförandet av sådana initiativ.

b) Om det av en skuldhållbarhetsanalys framgår att ett makroekonomiskt program inte har en realistisk möjlighet att återställa hållbarheten i den offentliga skulden ska den mottagande medlemsstaten anmodas att inleda aktiva förhandlingar i god tro med sina fordringsägare så att dessa blir direkt delaktiga i återställandet av en hållbar skuld. Beviljandet av det finansiella stödet kommer att vara betingat av att medlemsstaten har en trovärdig plan och uppvisar ett tillfredsställande åtagande att sörja för ett lämpligt och proportionerligt deltagande från den privata sektorns sida. Framstegen med genomförandet av planen ska övervakas under programmet löptid och beaktas i beslutet om utbetalningar.

Vid förhandlingarna med fordringsägare ska den mottagande medlemsstaten följa följande principer:

- *Proportionalitetsprincipen:* Medlemsstaten ska söka finna lösningar som är proportionerliga med avseende på landets problem vad gäller hållbar skuldsättning.
- *Öppenhetsprincipen:* Den berörda medlemsstaten ska inleda en öppen dialog med fordringsägare och i god tid utbyta relevant information med dessa.
- *Rättvis principen:* Medlemsstaten ska samråda med fordringsägarna om utformningen av all omstrukturering av offentlig skuld i syfte att nå fram till framförhandlade lösningar. Åtgärder som minskar skuldens nettonuvärde ska övervägas endast när andra alternativ förmodligen inte kan ge förväntat resultat

- *Principen om gränsöverskridande samordning:* Risken för att problemet smittar av sig och sprids till andra medlemsstater och tredjeländer ska beaktas vid utformningen av åtgärder för den privata sektorns deltagande. Den berörda medlemsstaten ska se till att korrekt information ges om de åtgärder som vidtas, med syfte att bevara den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet.

2. Klausuler om kollektivt agerande

Klausuler om kollektivt agerande ska från juli 2013 införas i samtliga nya lån som upptas av stater inom euroområdet med en löptid på mer än ett år. Syftet med dessa klausuler ska vara att underlätta överenskommelser mellan staten och dess fordringsägare inom den privata sektorn när det gäller den privata sektorns deltagande. Införandet av en klausul om kollektivt agerande i en obligation ska inte innebära en större sannolikhet för betalningsinställelse eller omstrukturering av skuld som hänför sig till denna obligation. Följaktligen ska status som fordringsägare till statsskulden inte påverkas av att klausuler om kollektivt agerande har införts.

Klausulerna om kollektivt agerande ska i stort överensstämma med dem som vanligtvis används på de brittiska och amerikanska marknaderna till följd av G10-rapporten om klausuler om kollektivt agerande. Klausulerna om kollektivt agerande ska införas på sådant sätt att man bibehåller lika villkor bland de medlemsstater som ingår i euroområdet. Detta innebär att man för samtliga medlemsstater som ingår i euroområdet ska använda **identiska och standardiserade klausuler** som harmoniserats med avseende på bestämmelserna och villkoren för värdepapper som emitterats av medlemsstaterna. Grunden för detta ska **överensstämma med de klausuler om kollektivt agerande som är vanliga i lagstiftningen i New York och England.**

Klausuler om kollektivt agerande ska innehålla en **aggregationsklausul** som gör det möjligt för en mycket stor majoritet av obligationsinnehavarna inom flera olika emissioner som omfattas av en sådan klausul inom ett enskilt rättssystem att införa en klausul om majoritetsåtgärder om den nödvändiga majoriteten bland fordringsägarna för omstruktureringen inte kan uppnås inom en enda obligationsemission. **Lämpliga regler om representativitet** ska införas. De viktigaste frågorna – "the reserve matters" – (t.ex. de mest väsentliga betalningsvillkoren, omvandling eller utbyte av obligationer) ska fastställas med större **majoritet** än andra slags frågor. Relevanta krav i fråga om **beslutsförmåga** ska tillämpas. Ändringar som godkänts av tillämplig majoritet är bindande för samtliga obligationsinnehavare.

Man ska använda en lämplig klausul om **berövande av rösträtt** i syfte att sörja för korrekt omröstning. Lämpliga klausuler för att förhindra störande rättsliga åtgärder ska övervägas.

Klausulerna om kollektivt agerande ska införas på standardiserat sätt, så att deras rättsliga verkan blir densamma i samtliga rättssystem inom euroområdet och man bibehåller lika villkor för medlemsstaterna i euroområdet. Dessa medlemsstater ska vidta de åtgärder som behövs för att verkställa klausulerna om kollektivt agerande.

Euroområdets medlemsstater ska efter juni 2013 få fortsätta att omfinansiera en utestående skuld utan klausuler om kollektivt agerande under på förhand fastställda villkor för att bibehålla den nödvändiga likviditeten i äldre obligationer och ge euroområdets medlemsstater tillräcklig tid för att i vederbörlig ordning emittera nya obligationer med samtliga relevanta löptider. De närmare rättsliga arrangemangen för att införa klausuler om kollektivt agerande i statspapper inom euroområdet ska fastställas med utgångspunkt i det arbete som kommer att utföras av ekonomiska och finansiella kommitténs underkommitté för EU-ländernas marknader för statspapper, efter vederbörligt samråd med marknadsaktörer och andra intressenter, och de ska färdigställas senast i slutet av 2011.

3. Status som prioriterad borgenär för ESM

I likhet med IMF kommer ESM att ge en medlemsstat finansiellt stöd när dess normala tillträde till marknadsfinansiering är avskuret. Mot denna bakgrund har stats- och regeringscheferna förklarat att ESM ska ha status som prioriterad borgenär på liknande sätt som IMF, samtidigt som det accepteras att lån från ESM är efterställda lån från IMF.

Detta ska träda i kraft från och med den 1 juli 2013 utan att det påverkar villkoren i andra överenskommelser enligt den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och faciliteten för Grekland.

Övergångsarrangemang mellan EFSF och ESM

Så som man ursprungligen avsåg kommer EFSF att finnas kvar efter juni 2013 för att man ska kunna förvalta de utestående obligationerna. Faciliteten kommer att förbli operativt till dess att den har fått full betalning för den finansiering som beviljats medlemsstaterna och har återbetalat sina skulder enligt emitterade finansieringsinstrument och fullgjort alla betalningsskyldigheter gentemot garanten. Icke utbetalade och icke finansierade delar av befintliga lånefaciliteter bör överföras till ESM (t.ex. betalning och finansiering av betalningar som förfaller först efter ikraftträdandet av ESM). Den totala utlåningen från EFSF och ESM får inte överstiga 500 miljarder euro.

För att säkerställa en smidig övergång från EFSF till ESM ska den verkställande direktören för EFSF ges i uppgift att praktiskt förbereda inrättandet av ESM. Han ska fortlöpande rapportera om framstegen till Eurogruppens arbetsgrupp.

Deltagande av medlemsstater som inte ingår i euroområdet

Medlemsstater som inte ingår i euroområdet kan i enskilda fall delta jämsides med ESM i verksamheten för finansiellt stöd till euroområdets medlemsstater. Om medlemsstater som inte ingår i euroområdet deltar i sådan verksamhet ska de vara företrädare vid de möten i ESM-rådet och ESM:s styrelse vid vilka man ska besluta om beviljandet och övervakningen av stödet. De ska i god tid få tillgång till all relevant information och vederbörligt samråd ska ske. Euroområdets medlemsstater ska stödja likvärdig status för ESM:s fordringsägare och andra medlemsstater som ger bilaterala lån jämsides med ESM.

Biläggande av tvister

Om det uppstår en tvist mellan en medlemsstat som ingår i euroområdet och ESM om tolkningen och tillämpningen av fördraget när det gäller inrättandet av ESM ska ESM-rådet avgöra denna. Om den berörda medlemsstaten bestrider detta beslut ska tvisten föras inför EU:s domstol i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.

Med tanke på förhållandet mellan ESM och tredje part ska tillämplig lag och jurisdiktion fastställas i rättsliga handlingar och avtal som därefter ska gälla mellan ESM och denna tredje part.

Bilaga: Fördelningsnyckel för ESM grundad på ECB:s fördelningsnyckel

Land	ISO	Fördelningsnyckel för ESM
Österrike	AT	2,783
Belgien	BE	3,477
Cypern	CY	0,196
Estland	EE	0,186
Finland	FI	1,797
Frankrike	FR	20,386
Tyskland	DE	27,146
Grekland	EL	2,817
Irland	IE	1,592
Italien	IT	17,914
Luxemburg	LU	0,250
Malta	MT	0,073
Nederländerna	NL	5,717
Portugal	PT	2,509
Slovakien	SK	0,824
Slovenien	SI	0,428
Spanien	ES	11,904
Totalt	EA17	100,0

Anm.: ESM:s nyckel baseras på ECB:s fördelningsnyckel för kapitaltillskott.

Medlemsstater med en BNP per capita på mindre än 75 % av genomsnittet för EU ska omfattas av en tidsbegränsad korrigering under 12 år räknat från deras anslutning till euroområdet.

Denna tidsbegränsade korrigering ska vara tre fjärdedelar av skillnaden mellan BNI och ECB:s kapitalandel (de facto 75 % av BNI-delen och 25 % av ECB:s kapitalandel) enligt följande: $ESM:s\ andel = ECB:s\ andel\ enligt\ fördelningsnyckeln - 0,75 * (ECB:s\ andel\ enligt\ fördelningsnyckeln - BNI-andelen)$

Korrigeringen nedåt för berörda länder ska omfördelas bland samtliga övriga länder enligt deras andel i ECB:s fördelningsnyckel.

BNI och BNP per capita är angivna i 2010 års värden.

Källor: Beräkningar från ECB, Ameco och GD Ekonomi och finans.